

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด
ว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการในการดำเนินคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับการประนีประนอมยอมความเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ อัยการสูงสุดจึงวางระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของข้อ ๔๓ แห่งระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๖๐

“ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มิให้ใช้บังคับกับคดีที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นโจทก์ฟ้องคดีให้ผู้บริโภค ในกรณีผู้บริโภคและจำเลยสามารถตกลงกันได้และประสงค์ให้คดีเสร็จ โดยการประนีประนอมยอมความกันในชั้นการพิจารณาคดีของศาล ให้พนักงานอัยการในฐานะเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคแจ้งข้อได้เปรียบเสียเปรียบให้ผู้บริโภคทราบ เมื่อผู้บริโภคทราบแล้วยังคงประสงค์ให้มีการประนีประนอมยอมความ ให้พนักงานอัยการดำเนินการตามความประสงค์ของผู้บริโภค หรือให้ผู้บริโภคนำหนังสือให้ความยินยอมมาแสดงต่อศาล เว้นแต่พนักงานอัยการเห็นว่าการประนีประนอมยอมความนั้นจะเป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม ให้ทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีอัยการเพื่อมีหนังสือแจ้งข้อเสนอประนีประนอมยอมความให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคพิจารณา”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายอานาจ เจตน์เจริญรักษ์)

อัยการสูงสุด